

Berna:

Festivalul scenelor mici

„DEB BUND“ — Berna,
16 iunie 1977 :

(...) Acțiunea deosebit de densă și încărcată de sentimente se desfășoară pe scenă, într-o teatralitate simplă, deschisă (...), într-o perfectă unitate de stil între piesă și regie, se prezintă un teatru popular, în stilul epocii târzii a secolului al XIX-lea. Totul devine interesant, datorită arbei uimitoare, extraordinare, a celor patru actori, care schițează tipuri de oameni ca la Dostoievski (...)

...Cel mai pătrunzător efect îl are arta teatrală naturalistă, adusă pînă la cele mai înalte culmi; dacă, pentru un moment, lași de o parte casca — pusă la dispoziție, cu o foarte utilă traducere simultană, pentru o înțelegere mai ușoară a piesei — și urmărești, pur și simplu, bogata modulație sonoră, mimica și gestică, regăsești întreaga scală de pasiuni umane: iubire și ură, lăcomie și milă, bucurie și înfrustrare, vinovăție și ispășire (...)

Pentru prima oară, la tradiționalul Festival internațional al scenelor mici, ce se desfășoară, anual, în Elveția, au participat și emisarii teatrului românesc. Pe scena „Zähringer“ din Berna, o echipă a Teatrului Giulești a prezentat, în luna iunie, *Năpasta* de Caragiale, reprezentare care a reputat un binemeritat succes, recoltând cloștile opiniei publice. Publicăm câteva elemente extrase, ce confirmă bunele aprecieri cu care presa elvețiană i-a înconjurat pe creatorii noștri.

„BERNA TAGBLATT“, 16
iunie 1977 :

(...) În această operă, care permite ca sentimente ancestrale, primitive, din sfere aflate dincolo de acțiunea conștientă și de gândirea „rațională“, să pună stăpînire pe om, catastrofa își află desfășurarea, cu crunta neînduplecare a tragediilor antice, O ură care mocnește și care, după o tăcere de secunde în șir, izbucnește, cerînd violență (...). Întreaga acțiune se dezvoltă într-o atmosferă de nesiguranță existențialistă, într-un mediu de tradiții și obiceiuri obligatorii (...) „Ura, demența și iubirea se întrepătrund, într-unul dintre cele mai pasionale și copleșitor convingătoare moduri. Atmosfera încărcată devine, treptat, tot mai sufocantă, pînă ce atinge un punct culminant, în confruntarea înspăimîntătoare dintre călău și victimă (cine e călăul? cine, victima?) (...)

Actorii Dorina Lazăr, Corneliu Dumitraș, Florin Zamfirescu și Gelu Nițu, regizorul Alexa Visarion și scenograful Vittorio Holtier, în cadrul Festivalului scenelor mici, n-au prezentat, cu *Năpasta*, ce-i drept, vreun nou experiment teatral, dar au arătat, cu reprezentajii lor, în toate privințele remarcabile, ce este teatrul și ce va fi (...)

„BERNA NACHRICHTEN“
16 iunie 1977 :

Piesa *Năpasta*, prezentată la Berna în cadrul Festivalului, aparține celui mai cunoscut dramaturg român de la sfîrșitul secolului trecut și începutul acestui secol, Ion Luca Caragiale. Cunoscut, mai ales, ca autor de comedii, a creat, în 1890, singura sa tragedie, o dezbatere de manieră existențialistă despre „vinovăție“ și „ispășire“, de o mare vigoare și gravitate. Naturalism, pe de o parte — existențialism, pe de altă parte (...)

Acțiunea tragică se desfășoară într-o lume străveche, într-o viață păstorească și țărănească românească și, astfel, lasă impresia clară a unui model-etern (...)

Sub regia lui Alexa Visarion apar pe scenă Dorina Lazăr (Anca), Corneliu Dumitraș (Dragomir), Florin Zamfirescu (Ion) și Gelu Nițu (Gheorghe). Jocul captivant, deosebit de temperamental, lasă o puternică impresie, acțiunea, bazată pe dialog, conține o dinamică nemaiomenită, registru fiecărui interpret este enorm. O forță aspră, cît și tonuri gingașe din gama minoră, caracterizează identificarea fiecărui interpret cu piesa.